

Jus Canonicum Practice Explicatum, Seu Decisiones Casuum

Ad Singulos Decretalium Gregorii Papæ IX. Titulos, & ad consuetum Referendi modum accommodatæ. Opus Novum

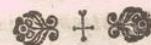
Complectens alteram Decretalium medietatem, videlicet nonaginta duos Titulos, à Titulo XX. libri III. de Feudis usque ad finem

Pichler, Vitus

Ingolstadii, 1734

Decisio CXX. De Religiosis mulieres post partum ad Purificationem in sua Ecclesia admittentibus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62204](#)

TITULUS XLVII.

De Purificatione post Partum.

DECISIO CXX.

De Religiosis mulieres post partum ad
Purificationem in sua Ecclesia admitten-
tibus.

SPECIES FACTI.

Familia Religiosa Ordinis Mendicantium in quoddam oppidum post multas tricas admissa suis sacris obsequijs oppido impensis ac zelō suō ita sibi demerebatur ac in amorem sui trahebat inquilinos, maximè civium

conjuges, ut istae ex speciali ergahos Religiosos fiducia & estimacione Religiositatis ad illorum Ecclesiam, neglecta Parochiali, recurrere, & ibi purificationem post partum instituere cuperent, una vel altera vi- ce ob importunitatem etiam ad- mis-

missa à Religiosis. Id resciens Pa-
rochus vehementer excanduit, ac
jura Parochialia hoc pacto lèdi coa-
questus ad Episcopum consūgit, ut

ab ipso decideretur in
sui favorem
hæc

QUÆSTIO.

*An Religiosi, iure Parochiali non gau-
dentes, in suis Ecclesijs admitttere
valeant mulieres ad Purificatio-
nem post Partum?*

Affirmat quidem cum Lezana, Peyrinis, Pasqualigo P. VVies-
ter b. t. n. 6, ex ratione, quia
Purificatio hæc non est actus necessi-
tatis, seu præceptus in novo Te-
stamento, sed merae devotionis,
adéoque admissio mulierum ad pu-
rificationem post partum non est
functio Parochialis: quid n̄ ergo
anon. Parochis fieri queat? cum
ita declaraverit S. Congregatio 2.
Jul. 1620, à qua dicitur expresse,
Regulares non prohiberi in eorum Ecclesijs
mulieres post partum ad Purificationem ad-
mittere.

Sed longè melius negatur cum
Pignatelli to. 5. consult. 76. n. 2. seqq.
& Monacella p. 1. tit. 10. formul. 18.
n. 10. seqq. allegante decisionem S.

Congreg. in Antuerpiensi 19. Nov.
1662. Adeóque (seclusa consuetu-
dine in contrarium) id munus ad-
mittendi puerperas ad purificatio-
nem privative ad Parochos perti-
net, sicut etiam communiter ita
observari videmus. Ratio est, quia
hæc benedictio puerarum & in-
troductio in Ecclesiam fit cum super-
pellicio, stola, & aqua benedicta, quæ
jurisdictionem denotant & functio-
nem parochiale; iten fit cum
oblatione aliqua: Parochus au-
tem habet intentionem in Jure
fundatam in omnibus oblationi-
bus.

Nec obstant in contrarium
allegata; nam benedictio Nuptia-
rum etiam non est sub præcepto,

Q q 3

sed

sed de consilio. Trid. sess. 24. c. 1. de Ref. Matrim. Navarr. Man. c. 22. n. 83. & tamen privativè ad Parochum pertinet tanquam functio Parochialis. Illa declaratio, ut notat Pignatelli n. 17. præcise emanavit ad casum particularem, in quo Regulares vi consuetudinis in urbe Bononiensi puerperas in suas Ecclesiæ introduxerunt & benedixerunt, in quo usu ad concordiam inter Pa-

rochos & Regulares stabiliendam. Congregatio reliquit Regulares, ac proinde nihil obsuit Parochis, ubi consuetudo sibi contraria non viget, vel nondum est introducta, ut in hoc casu.

* (o) *

TITULUS XLVIII.

De Ecclesijs ædificandis, & Reparandis.

DECISIO CXXI.

De onere construendi & reparandi ædes Capellani.

Species Facti.

C.